

Європи, до яких належить і Україна [1].

Разом з тим в Україні діє принцип презумпції психічного здоров'я, відповідно до якого кожна особа вважається такою, яка не має психічного розладу, доки наявність такого розладу не буде встановлена на підставах та в порядку, передбачених законами України. Зрозуміло, що основний обсяг інформації слідчий може отримати під час допиту, що являє собою регламентований кримінально-процесуальними нормами інформаційно-психологічний процес [2, с. 248].

Підсумовуючи, зазначимо, що потребує детального дослідження кримінально-процесуальне законодавство України щодо осіб з інвалідністю, з огляду на що можливе формулювання на його основі науково обґрунтованих практичних і методичних рекомендацій його удосконалення і практики застосування його норм з урахуванням міжнародно-правових норм про права людини.

Список використаних джерел:

1. Електронний ресурс. https://tsn.ua/ukrayina/mayzhe-2-milyoni-ukrayinciv-potrebuyut-psihiatrichnoyi-ta-narkologichnoyi-dopomogi-moz-921697.html?utm_source=page&utm_medium=readmore
2. Єфімов М.М. Деякі аспекти допиту різних категорій осіб при розслідуванні злочинів проти моральності. *Науковий вісник ДДУВС*, 2017. № 4. С. 246-253.

Kyrianova Veronika Olehivna,
Master's Degree Student.
Dnipropetrovsk State University
of Internal Affairs

Supervisor:

Pletenets Viktor,
candidate of law, associate professor,
Assistant Professor Criminalistics and
Premedical training Department
Dnipropetrovsk State University of
Internal Affairs

OBSTRUCTION OF AN INVESTIGATION IN MODERN CONDITIONS

The relevance of the consideration of the question of counteracting an investigation is primarily determined by the quantitative and qualitative changes in the structure of crime, which are characterized by the emergence of new types of crime and their modern methods of commission and concealment, The growing professionalism of criminals and their high level of technical education

and equipment. Equally important is the rapid development of organized crime, where it is very difficult to trace the involvement or role of some actors.

In particular, A.L. Stulin defines obstruction of an investigation as deliberate obstruction of the investigation and the truth in criminal proceedings, as any illegal activity of the suspect and the people who assist him, with a view to avoiding or minimizing liability [1, 26].

The phenomenon of resistance to the investigation of crimes is not new in the work of the investigator, but it is worth noting that, with the technological development of society, it has taken on new forms of expression associated with the constant modernization and modification of this phenomenon. As of today, we can observe obstruction of the investigation of crimes at all stages of the pre-trial investigation, from the opening of criminal proceedings to the hearing of the case in court.

This situation is linked in most cases to the fact that some law enforcement agents who are supposed to assist the investigator in the investigation are trying to complicate or make it impossible. This happens in most cases precisely because the above-mentioned subjects, having obtained the illegal benefit «cover» of perpetrators of crimes, try to modify or destroy the available evidence. Sometimes, pressure is exerted on the investigator by the leadership, who gives illegal instructions not to prosecute the person involved. Often, it is the perpetrators of the criminal offence themselves who obstruct the discovery of the offence, using various fields of technical or computer knowledge to destroy evidence, mislead the investigation, etc.

Most often, the purpose of obstructing an investigation is to conceal a criminal act or the perpetrators thereof. If one of these grounds is present, criminal proceedings may be instituted immediately [2, 140]. An interesting approach is taken by P.M. Lepishevich and N.D. Kurlyak, who give their own list of forms of criminal obstruction of an investigation, which include the use of threats and physical pressure; false testimony; corruption mechanisms against an investigation; Falsification of evidence; concealment of crime [3, 278]. These forms are well reflected in the current conditions in which criminal proceedings are being conducted. There are many other classifications, but many of them, while fundamental, are slowly losing their relevance over time, primarily due to the modernization of criminal activity.

A thorough analysis of criminal proceedings and manifestations of signs of resistance may, according to V.N. Pletenets, help to uncover as yet undetermined facts about the commission of crimes and their participants [4, 152].

We may note that obstruction of an investigation is an act that, in most cases, is committed in complicity with officials who influence the course of the investigation, as well as with the investigator conducting the criminal proceedings. Such criminal resistance is most often linked to corruption, making it difficult for the investigator to find the truth. In this case, even if the investigator is determined to act to expose the above-mentioned criminal

connections and to bring the perpetrators to justice, his life or health, professional activity, and other benefits may be threatened by criminal encroachment.

References:

1. Stulin A.L. (2000). *Kak prepjatstvovat' protivodejstvuju rassledovanija*. № 2. S 26. [in Russian]
2. Chesakova M. S. (2015). *Formi i sposobi protidii rozsliduvannja zlochiviv: pidhodi do klasifikacii*. Kiiv. S. 140. [in Ukrainian].
3. Lepisevich P.M., Kurljak N.D. (2018). *Prakticheskie osnovy ustraneniya protivodejstvija rassledovaniju prestuplenij v sovremennyh uslovijah*. Nauchnyj vestnik LGUVD. S. 278. [in Russian]
4. Pletenec' V. N. (2017). *Osobennosti diagnostiki projavlenij protivodejstvija rassledovaniju* Nauchnyj urnal «Legea si Viata», № 12. S 151-154. [in Ukrainian].

Кльова Валерія Олегівна,

студентка юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Піріг Ігор Володимирович,

доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри криміналістики
та домедичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ «ПО ГАРЯЧИХ СЛІДАХ»

Одним із головних завдань соціально-правового механізму протидії злочинності системою правоохоронних органів, визначено ст. 2 Кримінального процесуального кодексу, є швидке, повне та неупереджене розслідування кримінальних правопорушень.

Розслідування кримінальних правопорушень «по гарячих слідах» — це діяльність правоохоронних органів, що характеризується використанням великої кількості спеціальних прийомів та методів, за допомогою яких можна об'єктивно, повно та у найкоротші строки дослідити обставини кримінального правопорушення, розкрити його та притягнути винних до відповідальності. Якщо ж за певних обставин кримінальних правопорушень не було одразу виявлено та розкрито протягом найближчого часу, то важливі для слідства докази можуть бути